

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Рев-07-000 266
Бања Лука, 08.7.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Драгослава Лукића, као предсједника вијећа, Петра Бајића и Јанка Нинића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца ДОО Е. М. - Б. Л., кога заступа Г. П., адвокат из Б. Л., против тужене Ц.-К. Б. А.Д. Б. Л., ради повраћаја у пређашње стање, одлучујући о ревизији тужене против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број Пж-132/05 од 25.10.2006. године, на сједници одржаној 08.7.2009. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеним рјешењем Основног суда у Бањој Луци број Пс-80/03 од 24.3.2005. године одбијен је приједлог тужене Ц.-К. Б. А.Д. Б. Л. за повраћај у пређашње стање против пресуде због пропуштања првостепеног суда број Пс-80/03 од 10.1.2005. године.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број Пж-132/05 од 25.10.2006. године (правилно рјешењем) жалба тужене банке је одбијена и првостепено рјешење потврђено (став 1.). Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 825,00 КМ (став 2.).

Тужена ревизијом побија другостепену пресуду због повреда одредаба парничног поступка с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати другостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није основана.

Првостепеном пресудом због пропуштања Основни суд у Бањој Луци, број Пс-80/03 од 10.1.2005. године раскинуо је уговор о краткорочном кредиту закључен 11.9.2000. године између тужиоца и тужене и тужена банка обавезана да тужиоцу изврши поврат 62.000,00 КМ на име уплате кредита као и поврат

износа од 6.800,00 КМ уплаћеног на име камате, све са законском каматом почев од 01.1.2001. године па до исплате.

Тужена је првостепеном суду дана 25.1.2005. године доставила приједлог за повраћај у пређашње стање у којем је навела „да је првостепеном суду путем поште у Б. Л. дана 17.6.2004. године доставила одговор на тужбу“ и предложила да у складу са одредбом чл. 328. Закона о парничном поступку дозволи повраћај у пређашње стање због пропуштања да у року од 30 дана достави суду одговор на тужиочеву тужбу.

Првостепени суд је поводом приједлога тужене за повраћај у пређашње стање, дана 16.3.2005. године одржао рочиште на којем је изведен доказ увида у фотокопију доставне књиге тужене, а након тога је донесено рјешење којим је одбијен приједлог тужене за повраћај у пређашње стање. За овакву одлуку првостепени суд је навео разлоге: „да из фотокопије доставне књиге тужене не произилази да је 17.6.2004. године путем поште у Б. Л. у обичној поштанској пошиљци за првостепени суд предала одговор на тужбу, који није примљен код првостепеног суда а да је одговор на тужбу кога је тужена предала првостепеном суду 25.1.2005. године неблаговремен јер је од стране суда туженој дана 09.6.2004. године достављена тужба са позивом да у року од 30 дана достави одговор на тужбу, у којем року тужена такав одговор на тужбу није доставила“.

Поводом жалбе тужене другостепени суд је побијаном одлуком одбио жалбу тужене налазећи „да се из интерне књиге тужене која није овјерена печатом поште у Б. Л. не види да је одговор на тужбу у обичној пошиљци тужена предала на пошти у Б. Л., коју првостепени суд није примио па због тога тужена није доказала да је благовремено у року од 30 дана од дана достављања тужбе на одговор доставила суду такав одговор на тужбу“.

Одлука другостепеног суда је правилна.

Према одредби чл. 182. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број: 58/03 до 63/07, у даљем тексту: ЗПП) кад тужени коме је уредно достављена тужба у којој је тужилац предложио доношење пресуде због пропуштања, не достави писмени одговор на тужбу у законском року (који по члану 334. ЗПП, износи 30 дана), суд ће донијети пресуду којом се усваја тужбени захтјев (пресуда због пропуштања), осим ако је тужбени захтјев очигледно неоснован, а према одредби чл. 183. ст. 1 тог закона, против пресуде због пропуштања није дозвољена жалба, али тужени може поднијети приједлог за повраћај у пређашње стање у складу са одредбама овог закона, док по одредби чл. 328. ст. 1. тог закона, ако странка пропусти рочиште или рок за предузимање неке радње у поступку и услед тога изгуби право на предузимање те радње, суд ће тој странци на њен приједлог дозволити да накнадно изврши ту радњу (повраћај у пређашње стање) ако оцијени да је до пропуштања дошло услед оправданих разлога који се нису могли предвидјети нити избјећи.

Из ових одредби произилази, да повраћај у пређашње стање је правно средство којим се под законом одређеним условима, отклањају штетне посљедице настале за странку због пропуштања рочишта или рока за

предузимање неке радње у поступку, а услов за ово правно средство су, да је странка због пропуштања изгубила право на предузимање процесне радње коју није у року извршила и да су за пропуштање постојали оправдани разлози.

У овом случају су нижестепени судови утврдили, да писмени одговор на тужбу тужена није непосредно предала првостепеном суду до 09.7.2004. године када је истекао рок од 30 дана за достављање одговора на тужбу, а није га доставила (одговор на тужбу) ни на начин прописан одредбом чл. 334. ЗПП (упућивање телеграмом, телефаксом или електронском поштом) нити је у току поступка за повраћај у пређашње стање доказала да је одговор на тужбу од 17.6.2004. године првостепеном суду упутила у обичној пошљици која је овјерена у доставној књизи тужене штамбиљом поште и која је предата тога дана на пошти у Б. Л.

Стога нижестепени судови нису погрешно судили на штету тужене када су примјеном одредбе чл. 328. ЗПП њен приједлог за повраћај у пређашње стање одбили због пропуштања рока од 30 дана за достављање одговора на тужбу (чл. 70. ЗПП).

Из изнесених разлога произилази да побијана пресуда (правилно рјешење) нема недостатака на које указује ревизија тужене, па је примјеном одредби чл. 248. у вези с одредбом чл. 254. ст. 1. и 4. ЗПП одлучено као у изреци.

Предсједник вијећа
Драгослав Лукић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић